

חוק שמירת הנקיון, התשמ"ד-1984¹

הגדרות

(תיקונים: התשמ"ח, התשנ"ב, התשנ"ז)

1. בחוק זה -

"גרוטות רכב" - רכב שיצא מכלל שימוש מחמת שהתיישן, שפורק או שנקבע כרכב באובדן גמור, וכן שלד של רכב או חלקים ממנו;

"השלכה" - לרבות זריקה, שפיכה, נטישה, השארה או גרם לכלוך באופן אחר;

"כלי שיט" - כהגדרתו בפקודת הנמלים [נוסח חדש], התשל"א-1971;

"מכל למשקה" - כלי קיבול לשימוש חד-פעמי עשוי מתכת, זכוכית, פלסטיק, נייר או חומר אחר, שמשווקים בו משקה, למעט חלב ומוצריו, בין שהוא ריק ובין שהוא מלא;

"פסולת" - לרבות שיירי מזון, קליפות, ניירות, בקבוקים, תיבות, קופסאות, קרטונים, אריזות למינייהן, גרוטאות, פסדים, צמיגים, גזם, גזרי עץ, קרשים, סמרטוטים, בדלי סיגריות, אשפה מכל סוג וכן כל דבר אחר העלול לגרום אי נקיון או אי סדר, למעט פסולת בנין וגרוטות רכב;

"פסולת בנין", "פסולת גושית" - חמרים ושיירי חמרים המשמשים לבניה, או שמשמשים בהם בקשר לעבודות בניה, לרבות ערימות אדמה וחלקי הריסות של מבנים;

"רכב", "רכב מסחרי" ו"רכב ציבורי" - כמשמעותם בפקודת התעבורה;

"רשות הרבים" - כל מקום שהציבור רשאי להשתמש בו או לעבור בו או שהציבור משתמש או עובר בו למעשה;

"רשות מקומית" - למעט ועד מקומי.

איסור לכלוך והשלכת פסולת

2. לא ישליך אדם פסולת, פסולת בנין או גרוטות רכב ברשות הרבים או מרשות הרבים לרשות היחיד, ולא ילכלך את רשות הרבים.

אחריות לגבי קטינים ברכב

3. כל מי שבידו השגחה על קטין שטרם מלאו לו שלוש עשרה שנים, הנמצא עמו ברכב, לא יניח לקטין להשליך פסולת מהרכב.

חזקות לענין השלכת פסולת ופסולת בנין מתוך רכב

(תיקון התשנ"ב)

4. (א) הוכח כי פסולת או פסולת בנין הושלכו מתוך רכב, רואים, לענין סעיף 2, את בעל הרכב או את האדם האחראי לרכב, כאילו הוא השליך את הפסולת או את פסולת הבנין, זולת אם הוכיח שלא הוא עשה כן ואת זהותו של האדם שהרכב היה ברשותו בעת ההשלכה, או שהרכב נלקח ללא הסכמתו.

(ב) הוכח כי פסולת או פסולת בנין הושלכו מתוך רכב, רואים, לענין סעיף 2, את מי שנהג בו אותה עת כאילו הוא השליך את הפסולת או את פסולת הבנין, זולת אם הוכיח שלא הוא עשה כן ואת זהותו של המשליך; הוראה זו לא תחול לגבי מי שנוהג באוטובוס או ברכב ציבורי, למעט מונית, וכן לא תחול על מי שנוהג ברכב מסחרי בלתי אחוד כאשר הפסולת הושלכה מתוך החלק הנפרד מתא הנהג.

(ג) הוכח כי פסולת הושלכה מכלי שיט, רואים לענין סעיף 2 את בעל כלי השיט, קברניטו, מפעילו או האחראי לו, כאילו הוא השליך את הפסולת, זולת אם הוכיח שלא הוא עשה כן וכי המעשה נעשה שלא בידיעתו והוא נקט את כל האמצעים הסבירים למנוע את ההשלכה ולגלות את זהותו של משליך הפסולת.

חזקה לענין גרוטות רכב

5. הושלכה גרוטת רכב, רואים, לענין סעיף 2, את בעלה כאילו הוא שהשליכה, זולת אם הוכיח שלא הוא עשה כן וברשות מי היתה גרוטת הרכב אותה עת, או שגרוטת הרכב נלקחה ללא הסכמתו.

חזקות לענין לכלוך רשות הרבים

(תיקונים: התשנ"ב, התשנ"ז)

5א. (א) הכותב, מצייר, משרטט או חרט על מקרקעין של זולתו, שלא כדין, או מדביק, תולה, מניח או קובע עליהם, שלא כדין, כל כתב, מודעה או שלט, רואים אותו, לענין סעיף 2, כמלכלך את רשות הרבים.

(ב) הודבקו או נקבעו כתב, מודעה או שלט כאמור בסעיף קטן (א), רואים לענין סעיף 2, גם מי שתכנם של הכתב, המודעה או השלט מצביע עליו כמי שהזמין את הכנתם או הדבקתם או הורה על כך, זולת אם הוכיח כי לא הוא עשה כן וכי המעשה נעשה שלא בידיעתו והוא נקט את כל האמצעים הסבירים למנוע את ביצוע המעשה.

(ג) (בטל).

(ד) בסעיף זה, "כתב" - לרבות ציור, שרטוט או חריטה.

חובת שילוט ברכב

6. באוטובוס, ברכב ציבורי וברכב מסחרי בלתי אחוד בחלק הנפרד מתא הנהג, יקבע בעל הרכב או נהגו, בצורה גלוייה לעין, שלטים המורים על איסור השלכת פסולת מהרכב.

אתרים לסילוק פסולת בנין, גזם, צמיגים וגרוטות רכב

(תיקונים: התשנ"ב, התשנ"ז)

7. (א) רשות מקומית תקבע, בכפוף לכל דין, אתרים לסילוק או לריכוז וטיפול בפסולת בנין, גזם, צמיגים או גרוטות רכב, בין בתחומה ובין מחוצה לו בתאום עם הרשות המקומית הנוגעת בדבר; קביעה כאמור יכול שתיעשה במשותף בידי מספר רשויות מקומיות ויכול שתיעשה על פי הוראת, השר לאיכות הסביבה.

(ב) (בטל).

(ג) הרשות המקומית תפרסם ברבים הודעה על מקומם של אתרים שנקבעו כאמור.

(ד) לא יפנה אדם פסולת מאחד הסוגים המפורטים בסעיף קטן (א), אלא לאתר שנקבע לכך, למפעל טיפול באשפה, למפעל מיחזור או למישרפה, או בהתאם להוראות שנקבעו בחוק עזר של הרשות המקומית הנוגעת בדבר.

(ה) לענין סעיף זה, "רשות מקומית" - עיריה או מועצה מקומית.

סמכות סילוק גרוטות רכב

(תיקון התשנ"ב)

8. (א) רשות מקומית או מי שהשר לאיכות הסביבה הסמיכו לכך (להלן - רשות מוסמכת), רשאית לסלק גרוטות רכב שהושלכו ברשות הרבים או ברשות היחיד, למעט גרוטאות המצויות בחצריו של מי שמחזיק בהן כדין, או מנהל בהן כדין עסק בגרוטות רכב.

(ב) לא תשתמש רשות מוסמכת בסמכותה לסלק גרוטות רכב לפי סעיף זה אלא לאחר שדרשה בכתב מבעלה או מהמחזיק בה לפנותה תוך תקופה שקבעה בדרישה והוא לא עשה כן, ולאחר שהודעה בדבר כוונתה לסלק את הגרוטה הודבקה עליה במקום הנראה לעין, 48 שעות לפחות לפני ביצוע הסילוק.

(ג) לא ניתן לזהות את בעלה של גרוטת הרכב, רשאית הרשות המוסמכת לסלקה אם היא נמצאת באותו מקום לפחות חודש ימים ואם בנסיבות הענין סביר להניח כי בעלה התייאש ממנה מחמת מיעוט שוויה.

(ד) סולקה גרוטת רכב כאמור בסעיף קטן (א), זכאית הרשות המוסמכת שסילקה את הגרוטה להחזיר הוצאותיה ממי שנמסרה לו דרישה כאמור בסעיף קטן (ב); תעודה מאת הרשות המוסמכת המפרטת הוצאות אלו, תהא ראיה לכך.

השארות רכב ברשות הרבים

(תיקון התשמ"ח)

8א. (א) הושאר רכב ברשות הרבים במקום אחד במשך תקופה העולה על ששים ימים, רשאית הרשות המוסמכת להורות על גרירתו מהמקום.

(ב) לא תשתמש הרשות המוסמכת בסמכותה כאמור בסעיף קטן (א), אלא לאחר שדרשה מבעל הרכב לפנותו תוך תקופה שתקבע בדרישה, והודיעה לו כי אם לא יעשה כן בכוונתה לגרור את הרכב ולהעמידו במקום שיפורט בהודעה.

(ג) הודעה כאמור בסעיף קטן (ב) תודבק על הרכב במקום הנראה לעין ותישלח בדואר רשום לבעל הרשום של הרכב, אם ניתן לזהותו, לפחות ארבעה עשר ימים לפני הגרירה.

מכירת רכב שנגרר או החזרתו לבעליו

(תיקון התשמ"ח)

8ב. (א) נגרר רכב לפי האמור בסעיף 8א, ובעליו לא בא לקבלו תוך חדשיים מהיום שבו נמסרה לו הודעה כאמור בסעיף 8א(ג), תהא הרשות המוסמכת רשאית למכור את הרכב.

(ב) ביקש בעל רכב לקבל את רכבו, תהא הרשות המוסמכת זכאית לדרוש החזר כל הוצאותיה בגין גרירת הרכב והחזקתו ותשלום כל קנס בגין עבירה הכרוכה בשימוש באותו רכב.

(ג) נמכר רכב כאמור בסעיף זה, תעמוד תמורת מכירתו לרשות בעל הרכב, בניכוי הסכומים המפורטים בסעיף קטן (ב).

(ד) תעודה מאת הרשות המוסמכת המפרטת את ההוצאות כאמור בסעיפים קטנים (ב) ו-ג), תהא ראייה להוצאותיה.

עידוד מסירה לסילוק

(תיקון התשמ"ח)

8ג. רשות מוסמכת רשאית, לשם עידוד סילוק גרוטות רכב ורכב שאינו בשימוש, לשלם לבעל רכב אשר יביא את רכבו לאתר לסילוק גרוטאות, סכום שייקבע על ידה.

דין גרוטות רכב

(תיקון התשמ"ח)

8ד. רכב שהובא או נגרר כאמור בסעיפים 8 עד 8ג, יראו אותו כגרוטאה לענין חוק זה ולענין פקודת התעבורה, והוא יהיה לקנינה של הרשות המוסמכת.

סימון מכלים למשקה

9. לא ייצר אדם ולא ישווק יבואן מכלים למשקה, אלא אם כן מודפס או מוטבע עליהם או על תווית שעליהם, סימון נראה לעין בדבר איסור השלכת פסולת, הכל לפי קביעת שר התעשייה והמסחר, בהתייעצות עם שר הבריאות.

קרן לשמירת הנקיון

(תיקונים: התשנ"ב, התשנ"ג, התשנ"ז, התשס"ד)

10. (א) מוקמת בזה קרן לשמירת הנקיון במסגרת המשרד לאיכות הסביבה (להלן - הקרן).
- (ב) מטרת הקרן תהיה לרכז אמצעים כספיים לשמירה על איכות נאותה של הסביבה ובכלל זה לשמירה על הנקיון, למניעת השלכת פסולת וטיפול בפסולת, למיחזור, למניעת מפגעים, למניעת שילוט בלתי חוקי ולמניעת עבירות לפי חוק החומרים המסוכנים, התשנ"ג-1993 (להלן - חוק החומרים המסוכנים) וכן להגנה על הסביבה החופית כהגדרתה בחוק שמירת הסביבה החופית, התשס"ד-2004, למניעת פגיעה בה ולשיקומה.
- (ג) השר לאיכות הסביבה יתקין תקנות בדבר סדרי הפעלת הקרן.
- (ד) כספי הקרן ייועדו למטרותיה בלבד ויוצאו לפי הוראות השר לאיכות הסביבה בהסכמת שר האוצר.
- (ה) כספי הקרן יבואו מהיטל לפי סעיף 11, קנסות לפי סעיף 13, הקצבות מתקציב המדינה ותרומות.
- (ו) השר לאיכות הסביבה ידווח לוועדת הפנים ואיכות הסביבה של הכנסת בסוף כל שנת תקציב על פעולות הקרן, הכנסותיה והוצאותיה.

היטל לשמירת הנקיון

[תיקונים: התשנ"ב, התשנ"ז, התש"ס, התש"ס (מס' 2)]

11. (א) השר לאיכות הסביבה יקבע בתקנות היטל לשמירת הנקיון (בסעיף זה - ההיטל) על יצרנים ויבואנים של מכלים למשקאות; שיעורו, אופן הצמדתו ודרכי גבייתו של ההיטל ייקבעו בהסכמת שר האוצר ובלבד שהחל ביום י"ז בטבת התשס"ב (1 בינואר 2002), לא ייגבה ההיטל בשל מכלי משקה כהגדרתם בחוק הפיקדון על מכלי משקה, התשנ"ט-1999, שיצרן או יבואן החזירו בעדם פיקדון לפי הוראות החוק האמור.
- (ב) ההכנסות מן ההיטל ישולמו לקרן.
- (ג) על גביית ההיטל תחול פקודת המסים (גביה).
- (ד) אין בתשלום קנס שהוטל לפי סעיף 13(ב)(4) כדי לפטור מתשלום ההיטל.

היטל על הטמנת פסולת מוצקה

(תיקון התש"ס)

11א. (א) בסעיף זה -

"אתר לסילוק פסולת" - מקום המשמש לפינוי ולסילוק פסולת מוצקה;
"הטמנה", של פסולת מוצקה - פינוי וסילוק של פסולת מוצקה למעט השבה;
"השבה" - טיפול בפסולת מוצקה באחת מדרכים אלה:

(1) שריפה בכבשן;

(2) עיבודה לצורכי מיחזור או לשימוש חוזר;

(3) עיבודה בטכנולוגיה אחרת לשם הפקת משאבים;

"פסולת מוצקה" - פסולת, פסולת בנין וגרוטות רכב.

(ב) השר לאיכות הסביבה יקבע בתקנות היטל על הטמנת פסולת מוצקה (בסעיף זה - ההיטל) שיוטל על מי שמחזיק או מנהל אתר לסילוק פסולת; שיעור ההיטל, אופן הצמדתו ודרכי גבייתו ייקבעו בהסכמת שר האוצר.

(ג) בתקנות יכול שייקבעו שיעורים שונים לסוגי פסולת מוצקה ולסוגי אתרים לסילוק פסולת.

(ד) על גביית ההיטל תחול פקודת המסים (גביה).

(ה) אין בתשלום קנס שהוטל לפי סעיף 13(א)(6) כדי לפטור מתשלום ההיטל.

מפקחים ונאמני נקיון

(תיקון התשנ"ב)

12. (א) השר לאיכות הסביבה ימנה מפקחים לענין חוק זה מבין עובדי המדינה ומבין מי שמונה כדין כפקח או כמפקח מכוח חיקוק, וכן מתוך רשימות פקחים ומפקחים שהגישו לו איגודי ערים, עיריות, מועצות מקומיות, רשויות נחלים ומעיינות, רשויות ניקוז, רשות הנמלים, רשות שדות התעופה, מינהל מקרקעי ישראל, קרן קיימת לישראל, רשות גנים לאומיים ורשות שמורות הטבע.

(ב) למפקח כאמור תהיה סמכות לערוך חקירות על עבירות לפי חוק זה; בהשתמשו בסמכות כאמור -

(1) יהיו למפקח סמכויות שוטר לפי סעיף 2 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969;

(2) יהיה מפקח רשאי להשתמש בכל הסמכויות הנתונות לקצין משטרה בדרגת מפקח לפי סעיף 2 לפקודת הפרוצדורה הפלילית (עדות), וסעיף 3 לפקודה האמורה יחול על הודעה שרשם מכוח סמכות זו.

(ג) השר לאיכות הסביבה או ראש רשות מקומית, לגבי תחום אותה רשות ובהסכמת מפקד מחוז במשטרת ישראל, רשאים למנות כל אדם להיות נאמן נקיון; נאמן נקיון שמונה כאמור רשאי, לאחר שהציג תעודת מינויו כנאמן נקיון, לדרוש ממי שעבר לנגד עיניו עבירה על חוק זה להזדהות בפניו; מי שנדרש להזדהות כאמור חייב לעשות כן.

עונשין

(תיקונים: התשנ"ז, התש"ס)

13. (א) העושה אחד מאלה, דינו - קנס כאמור בסעיף 61(א)(3) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין), ואם נעברה העבירה על ידי תאגיד, דינו - כפל הקנס האמור:

(1) משליך פסולת בניגוד להוראות סעיף 2 למעט השלכת פסולת כאמור בסעיף קטן (ב)(1);

(2) אינו מקיים חובת שילוט ברכב בניגוד להוראות סעיף 6;

(3) אינו מקיים חובת סימון מכלים למשקה בהתאם להוראות סעיף 9;

(4) אינו מקיים חובת תשלום היטל לשמירת הנקיון שנקבעה בהתאם להוראות סעיף 11, או שאינו מקיים חובות דיווח לענין ההיטל שנקבעו לפי חוק זה;

(5) מלכלך את רשות הרבים בניגוד להוראות סעיף 2 באופן שאינו מפורט בסעיף קטן (ב)(1), (2) ו-(3);

(6) אינו מקיים חובת תשלום היטל על הטמנת פסולת מוצקה שנקבעה בהתאם להוראות סעיף 11א.

(ב) העושה אחד מאלה, דינו - מאסר שנה או קנס כאמור בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, ואם נעברה העבירה על ידי תאגיד, דינו - כפל הקנס האמור:

(1) (א) משליך פסולת גושית, פסולת בנין, גרוטאות, גרוטות רכב, פסדים או צמיגים בניגוד להוראות סעיף 2;

(ב) השליך אדם פסולת כאמור בפסקת משנה (א) מרכב, רשאי בית המשפט בנוסף לכל עונש אחר ועל אף האמור בכל דין -

(1) לפסול אותו אדם מהחזיק ברשיון נהיגה לתקופה שלא תעלה על שנה אחת;

(2) לפסול אדם, מהחזיק ברשיון הרכב שממנו הושלכה הפסולת, וזאת בין אם אותו אדם הוא המורשע ובין אם לאו, לתקופה שלא תעלה על ששה חודשים; ואולם, לא יחליט בית המשפט על פסילת אדם שאינו המורשע, מהחזיק ברשיון הרכב, אלא לאחר שנתן לו הזדמנות להשמיע טענותיו;

(3) הורה בית המשפט על פסילת אדם מהחזיק ברשיון הרכב, יורה על מקום הימצא הרכב במהלך תקופת הפסילה;

- (2) משליך פסולת מכלי שיט בניגוד להוראות סעיף 2 ;
- (3) מלכלך את רשות הרבים באופן המפורט בסעיף 5א(א);
- (4) אינו קובע אתרים לסילוק או לריכוז וטיפול בפסולת לפי הוראות סעיף 7(א);
- (5) אינו מבצע צו ניקוי לפי הוראות סעיף 13ב.

(ג) העושה אחד מאלה, דינו - מאסר שנתיים או כפל הקנס האמור בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, ואם נעברה העבירה על ידי תאגיד, דינו - ארבע פעמים הקנס האמור בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין:

(1) משליך פסולת המכילה חומר מסוכן או אריזה של חומר מסוכן כהגדרתו בחוק החומרים המסוכנים, בניגוד להוראות סעיף 2 ;

(2) עובר עבירה לפי סעיפים קטנים (א) או (ב) באופן או בנסיבות מחמירות שכתוצאה מהם נגרם או עלול להיגרם זיהום ממשי של הסביבה.

(ד) היתה העבירה עבירה נמשכת, רשאי בית המשפט להטיל קנס נוסף, בשיעור של חמישה אחוזים מסכום הקנס הקבוע לאותה עבירה, לכל יום שבו נמשכת העבירה מעבר לתקופת הזמן שנקבעה בצו הניקוי לפי סעיף 13ב.

(ה) הורשע אדם, בתוך שנתיים, פעם נוספת בעבירה לפי סעיף זה, דינו - מאסר כאמור בסעיף קטן (ב) או בסעיף קטן (ג), לפי הענין, או כפל הקנס שבית המשפט היה רשאי להטיל עליו, לפי הוראות סעיף זה, בשל העבירה שבה הורשע.

(ו) עבירה לפי סעיף זה היא מסוג העבירות של אחריות קפידה.

(ז) קנס שהוטל בשל עבירה לפי חוק זה ישולם לקרן לשמירת הנקיון; ואולם, אם הוטל הקנס בבית משפט לעניינים מקומיים, או בבית משפט אחר עקב הפעלת סמכותו של עובד רשות מקומית, ישולם הקנס לקופת הרשות המקומית שהפעילה את הסמכות, למעט קנס שהוטל על הרשות המקומית.

שיעורי קנסות

(תיקון התשנ"ז)

13א. על אף הוראות סעיף 221(ב) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן - חוק סדר הדין הפלילי), רשאי שר המשפטים, בהסכמת השר לאיכות הסביבה, לקבוע שיעור קנס העולה על סכום הקנס הקבוע בסעיף האמור לעבירה לפי חוק זה שנקבעה כעבירת קנס, וכן לעבירת קנס חוזרת, נמשכת או נוספת שעבר אותו אדם, בהתחשב בסוג העבירה ובנסיבות ביצועה, ובלבד שסכום הקנס לא יעלה על עשרה אחוזים מסכום הקנס המרבי הקבוע לאותה עבירה.

צו ניקוי

[תיקונים: התשנ"ז, התש"ס (מס' 2)]

13. (א) נוכח השר לאיכות הסביבה או מי שהוא הסמיך לענין זה כי הושלכה פסולת או פסולת בנין ברשות הרבים או כי לוכלכה רשות הרבים, וטרם הוגש כתב אישום, רשאי הוא לצוות על מי שהשליך את הפסולת או על מי שלכלך את רשות הרבים, או על בעל הנכס שבו הושלכה הפסולת, או על הרשות המקומית שבתחומה הושלכה הפסולת, לסלק את הפסולת למקום, באופן ובתוך תקופת הזמן שתיקבע בצו ושתחילתה ממועד מסירת הצו, ולנקות את שלוכלך, ורשאי הוא לדרוש, במידת האפשר ובהתאם לנסיבות, להחזיר את המצב לקדמותו.

(1א) (1) נוכח ראש רשות מקומית או מי שהוא הסמיך לענין זה, כי הושלכה פסולת או פסולת בנין ברשות הרבים או כי לוכלכה רשות הרבים, בתחום שיפוט הרשות המקומית וטרם הוגש כתב אישום, ולא הופעלה הסמכות כאמור בסעיף קטן (א), רשאי הוא לצוות כאמור בסעיף קטן (א) על מי שהשליך את הפסולת או על מי שלכלך את רשות הרבים או על בעל הנכס שבו הושלכה הפסולת; אין בהוראות סעיף קטן זה כדי לגרוע מסמכותו של השר לאיכות הסביבה או של מי שהוא הסמיך לענין זה לצוות על הרשות המקומית, כאמור בסעיף קטן (א) באותו ענין;

(2) ניתן לרשות מקומית צו לפי הוראות סעיף קטן (א), אין בהוצאת צו על ידי הרשות המקומית לפי הוראות סעיף קטן זה, באותו ענין, כדי לגרוע מחובתה למלא אחר הוראות הצו שניתן לה.

(2א) הוצא צו לפי סעיפים קטנים (א) או (1א) על ידי השר לאיכות הסביבה, ראש הרשות המקומית או מי שהוסמך לכך, ימציא העתק הצו לבעל הסמכות להוציא צווים כאמור שלא השתמש בסמכותו; הוצא נגד אדם צו לפי סעיף קטן (א) וכן צו לפי סעיף קטן (1א), באותו ענין, יחייבו הראשון מבין הצווים שהומצאו לו.

(ב) מי שלא קיים הוראות צו שניתן לפי סעיף זה, רשאי השר לאיכות הסביבה, ראש הרשות המקומית או מי שכל אחד מהם הסמיך לענין זה, לבצע את הנדרש לפי הצו; בוצע הנדרש כאמור, יהיה מי שנצטווה אך לא מילא אחר הוראות הצו, חייב בתשלום כפל ההוצאות שהוצאו; בוצע הצו על ידי השר לאיכות הסביבה או מי שהוא הסמיך לכך, יהיה התשלום לקרן לשמירת הניקיון; בוצע הצו על ידי ראש הרשות המקומית או מי שהוא הסמיך לכך, יהיה התשלום לקופת הרשות המקומית; על גבייתן של הוצאות שהוצאו לפי סעיף זה תחול פקודת המסים (גביה).

(ג) מי שהשר לאיכות הסביבה או ראש רשות מקומית הסמיך לענין ביצוע צו כאמור בסעיף קטן (ב), רשאי להיכנס לכל מקום לשם ביצוע הצו, ובלבד שלא ייכנס למקום המשמש למגורים אלא על פי צו של בית המשפט.

(ד) על מסירת צו לפי חוק זה יחולו הוראות סעיף 237 לחוק סדר הדין הפלילי בדבר המצאת מסמכים, בשינויים המחויבים.

התיישנות

(תיקון התשנ"ז)

13ג. על אף האמור בסעיף 225א(א) לחוק סדר הדין הפלילי, ניתן להגיש כתב אישום, להמציא הזמנה, או להמציא הודעת תשלום קנס כאמור באותו סעיף, בשל עבירה לפי חוק זה שנקבעה כעבירת קנס, אם טרם חלפו שנתיים מיום ביצוע העבירה.

חיוב בהוצאות ניקוי

14. (א) בית משפט שהרשיע אדם בעבירה על חוק זה רשאי, בגזר הדין, בנוסף לכל עונש שיטיל, לחייבו בתשלום הוצאות הניקוי, אם הוגשה לו על כך בקשה מאת מי שהוציאן.

(ב) לענין גביית הסכום שנפסק, החלטה לפי סעיף זה כמוה כפסק דין של אותו בית משפט שניתן בתובענה אזרחית.

(ג) הורשעו בעבירה יותר מאדם אחד, רשאי בית המשפט בהחלטה לפי סעיף זה, להטיל את תשלום ההוצאות על כולם או חלקם, יחד ולחוד, או לחלק סכום זה ביניהם, הכל כפי שנראה לבית המשפט בנסיבות הענין.

(ד) לא פסק בית המשפט בבקשה לפי סעיף זה לגופה, לא יגרע הדבר מזכותו של מי שהוציא את ההוצאות לתבען בתובענה רגילה.

סמכויות בית משפט

(תיקון התשנ"ז)

14א. (א) הוגשו כתב אישום או קובלנה בשל עבירה לפי חוק זה, רשאי בית משפט ליתן צו עשה, צו אל תעשה וכל סעד אחר ככל שיראה לנכון בנסיבות שלפניו, לרבות לביצוע צו לפי סעיף 13ב, והכל כדי למנוע, להפסיק או לצמצם את לכלוך רשות הרבים.

(ב) על צווים שהוציא בית המשפט לפי סעיף קטן (א) יחולו הוראות סעיף 20כג(ב) עד (ח) לחוק המיס, התשי"ט-1959, בשינויים המחויבים.

אחריות נושא משרה בתאגיד

(תיקון התשנ"ז)

15. (א) נושא משרה בתאגיד חייב לפקח ולעשות כל שניתן למניעת עבירות לפי סעיף 13 על ידי התאגיד או על ידי עובד מעובדיו; המפר הוראה זו, דינו - קנס כאמור בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין; לענין סעיף זה, "נושא משרה" - מנהל פעיל בתאגיד, שותף, למעט שותף מוגבל, או פקיד האחראי מטעם התאגיד על התחום שבו בוצעה העבירה.

(ב) נעברה עבירה לפי סעיף 13 על ידי תאגיד או על ידי עובד מעובדיו, חזקה היא כי נושא משרה בתאגיד הפר חובתו לפי סעיף קטן (א), אלא אם כן הוכיח כי עשה כל שניתן כדי למלא את חובתו.

ביצוע ותקנות

(תיקון התשנ"ז)

16. (א) השר לאיכות הסביבה ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להתקין, באישור ועדת הפנים ואיכות הסביבה של הכנסת, תקנות בכל הנוגע לביצועו, לרבות למניעת לכלוך רשות הרבים.

(ב) שר המשפטים רשאי להתקין סדרי דין לענין ביצוע סעיף 13(ב)(1)(ב)(2).

תחולה על המדינה

17. חוק זה יחול גם על המדינה.

שמירת דינים

18. הוראות חוק זה באות להוסיף על הוראות כל דין אחר ולא לגרוע מהן.

חוקי עזר

(תיקון התש"ס)

19. רשות מקומית רשאית להתקין חוקי עזר בכל ענין שחוק זה דן בו, למעט בעניינים הנידונים בסעיפים 9, 10, 11 ו-11א ולרבות -

(1) קביעת הוראות בדבר אחריותו של בעל מגרש לנקיון מגרשו והטלת אחריות זו גם על מי שמייצג את בעל המגרש לצורך תשלום מסים או לענין ניצולו המסחרי או שמירת ערכו;

(2) התנאת מתן תעודה לפי סעיף 324 לפקודת העיריות, בתשלום כל קנס שהוטל לפי חוק זה או לפי חוק עזר שהותקן לפי סעיף זה.

תיקון חוק בתי המשפט

20. בתוספת השניה לחוק בתי המשפט, התשי"ז-1957, בסופה יבוא:

"21. חוק שמירת הנקיון, התשמ"ד-1984".

תיקון חוק סדר הדין הפלילי

21. בחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 בתוספת השניה בסופה יבוא:

"13. עבירה לפי סעיף 2 לחוק שמירת הנקיון, התשמ"ד-1984, שנעברה ברשות היחיד של הקובל".

קובלנה

(תיקון התשנ"ז)

21א. (א) על עבירה לפי חוק זה, רשאים המנויים להלן, להגיש קובלנה כאמור בסעיף 68 לחוק סדר הדין הפלילי:

(1) כל אדם - לגבי עבירה שנעברה ברשות היחיד שלו או שגרמה לו נזק;

(2) רשות מקומית - לגבי עבירה שנעברה בתחומה;

(3) כל אחד מהגופים הציבוריים והמקצועיים הקבועים בתוספת לחוק למניעת מפגעים סביבתיים (תביעות אזרחיות), התשנ"ב-1992.

(ב) לא תוגש קובלנה לפי סעיף קטן (א) אלא אם כן מסר הקובל הודעה לשר לאיכות הסביבה על כוונתו לעשות כן ולא הוגש, תוך 60 ימים לאחר מכן, כתב אישום מטעם היועץ המשפטי לממשלה.

ביטול

22. חוק שמירת הנקיון, התשל"ו-1976 - בטל.

תחילה

23. (א) תחילתו של חוק זה למעט סעיף 9, בתום 60 ימים מיום פרסומו; תחילתו של סעיף 9 בתום שנה מיום פרסומו של חוק זה.

(ב) קביעת אתר כאמור בסעיף 7 תיעשה לא יאוחר מתום שנה מיום פרסום חוק זה.

יוסף בורג

יצחק שמיר

שר הפנים

ראש הממשלה

חיים הרצוג

נשיא המדינה

¹ ס"ח 1118, התשמ"ד (7.6.1984), עמ' 142.

תיקונים:

ס"ח 1243, התשמ"ח (11.3.1988), עמ' 52;

ס"ח 1374, התשנ"ב (18.12.1991), עמ' 22;

ס"ח 1422, התשנ"ג (11.6.1993), עמ' 118;

סי"ח 1622, התשנ"ז (10.4.1997), עמ' 132 ;

סי"ח 1724, התש"ס (10.1.2000), עמ' 75 ;

סי"ח 1751, התש"ס (13.8.2000), עמ' 271 ו-276 [התש"ס (מס' 2)] ;

סי"ח 1958, התשס"ד (15.8.2004), עמ' 545.